

med Loven, hverken med Loven af 1921 eller med den nugældende Lov —, at man her skal gøre Forskel mellem faglærte og ufaglærte Arbejdere. Hvor Talen er om at opretholde Hjem og Familie ved Hjælp af offentlige Midler, der hører det faglige Spørgsmaal aldeles ikke hjemme, og Indblanding af dette ved Afgørelsen af, hvad der under disse Omstændigheder skal ydes, kan jeg derfor ikke se, der er nogen som helst Ræson i, det hviler overhovedet ikke paa andet end den sædvanlige Tendens i visse Kredse til at kræve Forskel gjort paa faglærte og ufaglærte. Naar Forholdet er blevet det, at den vedkommende er stødt ud af det private Arbejde og har udtømt de Muligheder for at blive hjulpet, han forsikringsmæssigt har skaffet sig, og naar Samfundet og det offentlige derefter maa opretholde Hjemmet og Familien for vedkommende, saa er det ligegyldigt, om han er faglært eller ufaglært. Her er faglærte og ufaglærte stillet lige overfor Samfundet, og den ene har efter min Mening ikke Krav paa større Hjælp end den anden. Det har aldrig været Lovens Hensigt, at der her skulde gøres en Forskel.

Man vil efter de Udtalelser, jeg her paa mit Partis Vegne har fremsat, forstaa, at vi ikke vil kunne medvirke til en hovedkulds Gennemførelse af dette Forslag, og at vi i det hele taget mener, der ikke bør skrives til Ændring i den gældende Arbejdsløshedslov, som jo for 3die Afsnits Vedkommende er en Lovgivning, der tager Sigte paa Krisetilstande, før vi har set dens Virkninger overfor den Krise, vi nu for Tiden gennemlever, og deraf har uddraget de Erfaringer, hvorpaa en kommende Revision kan bygges. Saafremt det fra de ledende Partiers Side maatte ønskes, at dette Forslag skal overvejes i et Udvalg, er vi naturligvis rede til at deltage i disse Overvejelser, men vi maa jo rigtignok hævde, at langt betydningsfuldere end at sidde og beskæftige sig med dette Problem vilde det være, om det kunde lykkes Regeringen i det hele taget at faa Erhvervene saaledes sat i Gang, at normale Tilstande lidt efter lidt kunde indtræde og dermed ogsaa den store sociale Ulykke, som Arbejdsløsheden er, begrænses.

Og dér maa jeg sige, at til den højt-ærede Erhvervsministers 4 Punkter har jeg ikke saa overvældende stor Tillid. Jeg tror ikke, at det, at Tallet 8, som før var Tallet paa de Punkter, der hver for sig skulde indeholde Medicin for Tidens Brøst, er reduceret til 4, gør Sandsynligheden for en gunstig Virkning større. Jeg tror,

at skal man komme igennem disse Vanskeligheder, skulde man beskæftige sig med Spørgsmaalet om, til hvilken Pris en Produktionsenhed indenfor dette eller hint Omraade skal præsteres, for at Produktionen i det hele kan blive konkurrencedygtig, og paa Grundlag deraf se at klare for sig, hvilken Arbejds løn, hvilken Driftsherreevinst, hvilket Kapitaludbytte en saadan Produktionspris muliggør, for derefter at sige til samtlige Erhvervsfaktorer: Til denne Løn, til denne Pris, til dette Udbytte maa I gaa ned, om I vil have, at det skal gaa økonomisk og produktionsmæssigt vel i den kommende Tid. I Stedet for forsøger man med alle mulige Arkana og med et Forslag af den Karakter som det her foreliggende, hvis Begrundelse ene og alene maa søges i dette, at i Oppositionstiden var de socialdemokratiske Munde et Løfernes Kildespring, og nu maa man søge at afpresse dem en enkelt Draabe for at stille Folket tilfreds.

Christmas Møller: Det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, sagde, at da man fra Socialdemokratiets Side gik med til den nugældende Arbejdsløshedslov i Foraaret 1924, gjorde man det under Omstændigheder, da man maatte vente, at der vilde blive stor Nedgang i Arbejdsløsheden, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vilde nærmest give det Udseende af, at dette var Grunden til, at man havde kunnet give efter paa de Omraader, hvor man havde givet efter. Jeg tror dog, man skal have Lov til at fremføre, at Socialdemokratiet kan ikke og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen kan ikke sige sig fri for Andel i den økonomiske Politik, der har været ført her i Landet, og de Vanskeligheder, den har afstedkommet og afstedkommer. Da Kronen steg efter Valutaloven af i Fjor, røste man sig fra Socialdemokratiets Side i høj Grad heraf og sagde: Der kan man se, hvor godt det gaar, nu da vi har faaet en socialdemokratisk Regering — og enhver vil dog vide, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil ikke være uenig med mig heri, at Følgerne af en hastig Kronestigning maatte være betydelige erhvervsmæssige Vanskeligheder.

Men saa sagde det ærede Medlem videre, at han for sit Vedkommende — saaledes maatte man forstaa ham — egentlig ikke var af den Anskuelse, at det i særlig Grad var Valutaspørgsmaalet, der var Aarsag til Vanskelighederne. Nej, sagde det ærede Medlem, se til Sverige, se til Tyskland, se til Lande, hvor man har en fast